

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 811/2012
24.01.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Миломира Николића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ и мал. ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ГГ, чији је заједнички пуномоћник Дарко Микашиновић, адвокат из ..., против туженог ДД ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1493/12 од 26.04.2012. године, у седници одржаној 24.01.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1493/12 од 26.04.2012. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 1493/12 од 26.04.2012. године одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду П 57268/10 од 07.12.2011. године.

Против другостепеног решења тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Тужиоци су поднели тужбу против туженог ради накнаде штете. Туженог су у току поступка, до доношења првостепене пресуде заступали правници по пуномоћју које се налази у списима. Против пресуде којом је усвојен тужбени захтев тужилаца, у име туженог жалбу је изјавила адв. Мирна Ракић Домазетовић. Уз изјављену жалбу није доставила и пуномоћје за заступање.

Због тога је и по оцени Врховног касационог суда, правилно другостепени суд тако изјављену жалбу одбацио.

По чл. 91. ЗПП странка издаје пуномоћје у писменом облику. Према чл. 92. ЗПП пуномоћник је дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје. Чланом 365. став 3. истог закона је прописано да је жалба недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за подношење жалбе или лице које се одрекло или је повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за подношење жалбе.

У овом случају, адвокат који је у име туженог изјавио жалбу, није заступао туженог у току поступка. С тим у вези нису основани ревизијски наводи да је пуномоћник туженог Мирна Ракић Домазетовић пуномоћје доставила на рочишту јер прилагање пуномоћја није констатовано на записнику, нити се налази у попису списка.

С обзиром да је адвокат изјавио жалбу без приложеног пуномоћја, то је правилно таква жалба одбачена као недозвољена.

На основу чл. 405. у вези чл. 412. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Оливера Стругаревић